

[Bernhard Baunsgaard]

Jeg må drøfte sagen på baggrund af den viden, jeg har. Jeg skal ikke forholde offentligheden nogen som helt viden. Den viden, jeg har, bygger bl.a. på hr. Gammeltoft-Hansens oplysninger.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg synes, det er glædeligt, at vi nu oplever bevægelser hos socialdemokratiet og regeringen i flygtningespørgsmålet. Hidtil har fremskridtspartiet jo stået helt alene med kritikken af den vanvittige flygtningelov, befolkningen er blevet påduttet af alle partier herinde minus fremskridtspartiet.

Med dette forslag ser vi en bevægelse frem mod fremskridtspartiets synspunkter, og det er da glædeligt.

Nu skal vi nok ikke falde helt i svime over det forlig, regeringen og socialdemokratiet har indgået, for der er jo ikke tale om ændringer af betydning og ikke en decideret stramning.

Der er tale om nogle administrative ændringer, der i strengeste fald kan betyde, at nogle enkelte asylansøgere bliver afvist nogle få måneder før de alligevel var blevet afvist. Symbolsk svarer det til, at man udstyrer en person med en kop og beder vedkommende om at tømme Øresund; større effekt har det faktisk ikke.

Men som sagt før er det 1/1.000.000 af et skridt frem mod den skærpelse af flygtningeloven, som fremskridtspartiet ønsker, og uanset hvor lille et skridt man tager, vil fremskridtspartiet se positivt på forslaget. Det primære for os er, at der er bevægelse, og at det sker i den retning, vi ønsker.

Vi må dog være helt sikre på, at dette ultraminiforlig ikke indebærer flere udgifter til offentlige bureaukrater, og det er der jo desværre allerede nu klare tegn på at det vil gøre.

Før fremskridtspartiet giver sin endelige tilslutning, må vi have alle beløb på bordet. Vi ønsker ikke, at konsekvensen bliver oprettelse af nye varrestuer for papirgranskere ved grænsen i stedet for det politi, der tidligere på bedste vis varetog opgaven.

I det hele taget er fremskridtspartiet ikke tilfreds med den nedvurdering af politiets arbejde i forbindelse med modtagelsen ved grænsen, hvor en betjent tidligere kunne afvise en asylsøger. Som loven er nu, og som

regeringen og socialdemokratiet ønsker det fremover, skal uniformen nu være afløst af folk med jakkesæt og butterfly; det er ikke tanker, som fremskridtspartiet finder er rigtige.

Ultraminiforliget er altså ikke en skærpelse af flygtningeloven, hvilket jo i øvrigt stemmer helt overens med regeringens afstandtagen til fremskridtspartiets dagsorden for små tre uger siden, som ville have bragt orden i udlændingeloven. Regeringen sagde nej til at skærpe loven, og det løfte må man sige regeringen har holdt, selv om det stadig væk strider imod et flertal i befolkningen.

Enhver med fornuften i behold vil dog være klar over, at loven vil blive strammet på et eller andet tidspunkt, og at man således vil tage nye og større skridt i retning af fremskridtspartiets ønsker, og så kan man spørge: hvorfor ikke gøre det med det samme?

De radikales indflydelse på dette miniforlig er jo lig nul. Dette forslag er for fremskridtspartiet endnu en bekræftelse på, at der vil være lys forude, når selv regeringen og socialdemokratiet har fundet frem til, at de radikale tanker og ideer på flygtningeområdet er for outrerede.

Det er ganske interessant, og det skal bestemt ikke blive beklaget fra fremskridtspartiet, der også har taget afstand fra de foldere og lysbilledshow, som de radikale jo har presset så kraftigt på for at få til brug over for asylsøgere.

Om få dage skal vælgerne til stemmeurnerne, og hvis de følger deres fornuft, vil de tage afstand fra regeringspartierne og deres forligspartiets holdning i flygtningespørgsmålet.

Tusinder af asylsøgere vil nemlig blive overført i 1986 til kommunernes budgetter til skade for den danske borger, ung som gammel. Vi vil se nye begrænsninger i ungdommens uddannelsesmuligheder og muligheden for at få bolig samt nedskæringer i vore gamle medborgeres mulighed for hjemmehjælp, madudbringning og plejehjemspladser. Millionerne skal i stedet for bruges til at forsørge fremmede landes borgere, og ønsker kommunerne at bibeholde et vist serviceniveau, er der kun én vej, nemlig en højere skatteprocent i 1987.

Fremskridtspartiet takker derfor ikke direkte regeringen og dens forligsparti for resultatet af de lukkede døres taktik, der har